

Dosarul nr. 2rc-351/17

Instanța de fond: CA Chișinău – M. Ciugureanu

DECIZIE

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Maria Gervas,
Iurie Bejenaru, Oleg Sternioală,

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Belnis” în cadrul procesului de insolvență a întreprinderii „Nina & ASN” Societate cu Răspundere Limitată,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017,

C O N S T A T Ă :

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din data de 23 februarie 2016 a fost constatată insolvența debitorului „Nina & ASN” SRL și intentat procesul de insolvență față de „Nina & ASN” SRL, cu desemnarea lui Veaceslav Timotin în calitate de administrator al insolvenței și cu stabilirea termenilor de înregistrare a creanțelor, verificarea lor, întocmirea tabelului definitiv al creanțelor, precum și a fost stabilită ședința de validare a creanțelor pentru 6 decembrie 2016.

Ulterior ședinței de validare a creanțelor, la data de 20 ianuarie 2017 SRL „Belnis” a depus cerere în instanța de insolvență, prin care a indicat că este creditor al întreprinderii insolvente SRL „Nina & ASN”, căruia în baza facturilor fiscale seria FA 345556 din 27.01.2015, nr.3695301 din 23.04.2015 și nr. 3695376 din 07.05.2015, actului decontărilor reciproce i-a prestat servicii de dezinfecție ULV, debitorul datorând suma de 12998,07 lei. Despre faptul, că debitorul SRL „Nina & ASN” a intrat în proces de insolvență, a aflat întâmplător, la 20 decembrie 2016, de pe site-ul Curții de Apel Chișinău, motiv pentru care nu a depus în termen cererea de validare a creanței. Fiindcă administratorul insolvenței nu l-a informat în modul convenit despre procesul intentat și despre termenii de depunere a cererilor de validare a creanțelor, consideră că a omis termenul motivat și a solicitat repunerea în termen a cererii de înregistrare a creanței, validarea ca creditor chirografar (f.d. 32).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din data de 14 martie 2017 s-a respins cererea SRL „Belnis” privind repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor față de „Nina & ASN” SRL în proces de insolvență (f. d. 54).

Nefiind de acord cu încheierea instanței de insolvență, la data de 29 martie 2017 SRL „Belnis” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu pronunțarea unei încheieri noi prin care să fie admisă cererea SRL „Belnis” privind repunerea în termen a cererii de validare a creanței față de

debitorul „Nina & ASN” SRL cu validarea creanței față de debitorul „Nina & ASN” SRL în sumă de 12998,07 lei (f. d. 56-60).

În motivarea recursului recurentul a calificat încheierea instanței de insolvență ca fiind neîntemeiată, adoptată prin aplicarea greșită a normele de drept procedural și de drept material.

La data de 10 mai 2017 SRL „Belnis” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat (f.d. 65-67).

Potrivit art.423 CPC încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului.

În conformitate cu art. 425 CPC termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Conform art. 8 alin. (1) a Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Materialele dosarului atestă depunerea recursului în termen.

Examinând argumentele invocate în recurs în raport cu actele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat urmează a fi respins din raționamentele ce succed.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC instanța de recurs, după ce judecă recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

SRL „Belnis” a înaintat cerere de recurs, solicitând casarea încheierii instanței de insolvență privind respingerea cererii de repunere în termenul de validare a creanței, motivând că există temeiuri de a fi repusă cererea în termen.

Conform art. 140 alin. (1) și (2) al Legii insolvenței dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată, care examinează cauza de insolvență a debitorului.

Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

Art. 145 din Legea insolvenței prevede situația înaintării tardive a creanțelor. Astfel titularul unei creanțe, născute anterior intentării procesului, care depune cererea de validare a creanțelor în termenul prevăzut prin hotărârea instanței de insolvență (cel mult 45 zile de la data intentării procedurii) va fi decăzut din drepturile prevăzute la art. 145 alin. (1) al legii sus-menționate.

În cazuri excepționale creditorul ar putea depune instanței o cerere motivată de repunere în termen a cererii de admitere a creanței.

La caz, se constată că prin hotărârea instanței de insolvență din 23 februarie 2016 s-a intentat procesul de insolvență față de „Nina & ASN” SRL, cu stabilirea termenului – limită pentru creditorii de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv, termenul de verificare a creanțelor și data ședinței de validare a creanțelor, care s-au consumat la 06 decembrie 2016 (f.d. 15-16).

SRL „Belnis” a înaintat cererea de validare a creanțelor sale față de debitorul insolvent „Nina & ASN” SRL la data de 20 ianuarie 2017, solicitând totodată repunerea cererii în termen, indicând că nu a fost notificat în modul prevăzut de Legea insolvenței, iar despre faptul intentării procesului de insolvență a aflat de pe site-ul Curții de Apel Chișinău la data de 20 decembrie 2016.

Curtea de Apel Chișinău, examinând cererea de repunere în termen a cererii de validare a creanței, a constatat-o contrară prevederilor art. 116 CPC. Constatările instanței de insolvență rezultă din argumentele ce succed.

SRL „Belnis” conform propriilor afirmații a cunoscut despre dreptul încălcat la 20 decembrie 2016 (f.d.32,109). Asupra acestui termen recurentul a insistat și în recurs (f.d.58).

Potrivit art. 116 CPC

(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a **exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut** sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Din materialele cauzei rezultă că creditorul și-a exercitat dreptul la acțiune și a depus cererea de validare a creanței în instanța de insolvență la 20 ianuarie 2017 (f.d.32)

Un simplu calcul al termenului, în care SRL „Belnis” și-a exercitat dreptul la acțiune, demonstrează că cererea de validare a creanței a fost depusă după împlinirea termenului de 30 de zile de la data de 20 decembrie 2016, când a cunoscut că debitorul „Nina & ASN” SRL se află în proces de insolvență.

Instanța de recurs menționează că depunerea cererii de validare a creanței în termen de până la 30 zile de la data când a cunoscut despre procesul de insolvență a debitorului a depins în totalitate de voința creditorului și nu de vreun factor independent absolut de acesta. Neprocedând în felul stabilit de prevederile alin.4

art.116 CPC, depunând cererea peste termenul de 30 zile, creditorul SRL „Belnis” în mod voluntar și-a asumat consecințele comportamentului său procesual.

Astfel, faptul că creditorul a omis termenul de îndeplinire a actului de procedură îl decade din dreptul de a fi repus în termen de validare a creanței.

Aici, Colegiul reține ca întemeiată concluzia instanței de insolvabilitate de respingere a cererii de repunere în termen a creanței, or potrivit art. 61 alin. (1) CPC părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În acest context, Colegiul respinge argumentele formulate în recurs cu referire la faptul că Curtea de Apel Chișinău a aplicat greșit normele de drept procedural și de drept material, deoarece aceste afirmații vin în contradicție cu constatările expuse și sunt lipsite de suport legal.

Pe cale de consecință instanța de recurs relevă, că SRL „Belnis” trebuiau să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (*Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007*), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini actele procedurale în termenii prevăzuți de lege, fapt, însă, ignorat de creditor, ce a generat respingerea cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanței.

Ținând cont de cele menționate și având în vedere faptul că instanța de insolvabilitate a constatat și a dat o apreciere justă probelor administrate, a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca neîntemeiat și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 427 lit. a) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Belnis”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate a întreprinderii „Nina & ASN” Societate cu Răspundere Limitată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător
judecătoria

Maria Ghervas
Iurie Bejenaru
Oleg Sternioală